

ети, от които, кой с по-малък и кой с по-голям успех шрумува чехския Парнас.

У чехите и поляците се съчиняват маса стихове, които сравнително са много повече от тези у русите.

ЧЕХСКАТА ПРОЗА В ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ

В последно време, на особена обич между читателите е новелата и разказа, а в най-ново време и роман: съвременния и историческия. Напълно определена форма е получил фейлетона; в него с лека ръка Неруда обсъжда решенията на горещите, злободневни въпроси из литературата и изкуството. Талантите са твърде много, твори се доволно в изобилие. Най-видните писатели се сплотяват в съюз, който издава произведенията на своите членове в особени издания.

В прозаичната литература се очертават две течения: чехско, местно-патриотическо и общечеловеческо, на чистото изкуство.

Мнозинството писатели се стремят да задоволят жаждата на широката публика към четиво. Тази публика охотно посреща романите, особено тези, със сюжети из висшето общество. Главната интрига в тия романи е любовта, съединена със националната идея. Любовта и народната идея обикновено са пребулени във романтичен дим и в бленове по тържеството на чехското дело. Бързото развитие на иначе малочисления чехски народ му дава възможност да се почувствува като нация и в тази област.

На чело на тоя род литература застава заслужения издател на „Просвещение“ (Osvete) — Вацлав Вльчек (1839-1908) написал цял ред от тоя род исторически романи. От последните, особено интересен е романа из епохата на пруското нашествие в Чехия, в (1866 г.). Преди смъртта си Вльчек публикувал своите мемоари. В този дух е и литературната дейност на Фердинанд Шулиц (1835-1905 г.), бивш редактор на „Златна прага“ (Zlata Praha), който на времето си е известен с своите романи, из живота на дворянството, а също и с романа за „Латинската майчица“ извънредно популярен в студенческите кръгове. Появилите се през 1904 г. негови записки из Нимбург, дават интересни картини от четиридесетях години, когато чехските градове почват да се освобождават от господството на немския елемент.

В Чехия и в селата чезне местния колорит в живота на хората, тогаз когато в Моравия той се среща и затова за описанието на народния живот там се намират богати разнообразни материали. Чехското общество е извънредно възбудено през 1848 година от позивите за право и неутрално чакане. При все това не се забелязва онова силно влияние на етически и социални идеи, както в Русия (в четиридесетях